

Міністерство освіти і науки України
Національний університет біоресурсів
і природокористування України
Механіко-технологічний факультет
НДІ техніки і технологій

Представництво Польської академії наук в Києві
Відділення в Любліні Польської академії наук
Академія інженерних наук України
Українська асоціація аграрних інженерів

***ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
XIX МІЖНАРОДНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ НАУКОВО-
ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ, НАУКОВИХ
СПІВРОБІТНИКІВ ТА АСПІРАНТІВ***

***«Проблеми та перспективи розвитку технічних та
біоенергетичних систем природокористування»***

(25–29 березня 2019 року)

***присвячену 205-річчю з дня народження Т.Г. Шевченка
під гаслом «І чужому навчається, й свого не цурається...»***

Київ – 2019

УДК 351.81:656.053.057

ПОЛІТИКА БЕЗПЕКИ НА АВТОМОБІЛЬНОМУ ТРАНСПОРТІ

*Колосок І. О., кандидат педагогічних наук, доцент
Національний університет біоресурсів і природокористування України*

Письмова інструкція щодо політики у сфері безпеки дорожнього руху є необхідним елементом системи управління безпекою руху на автомобільному транспорті. Вона, зокрема, повинна:

- продемонструвати зобов'язання вищого керівництва зі сприяння безпеці на автомобільному транспорті, в тому числі, важливість дотримання всіх правил безпеки та інших вимог;
- запровадити стратегічну мету реалізації системи управління безпекою руху на автомобільному транспорті;
- встановити вимірювальні, реально досяжні цільові показники безпеки на автомобільному транспорті;
- бути доведеною до відома усіх співробітників та інших зацікавлених сторін (наприклад, клієнтів, підрядників, громадськості);

- щороку переглядатися і оновлюватися;
- бути затвердженою на найвищому рівні в межах компанії.

Таке зобов'язання проявлено тоді, коли вище керівництво чітко повідомляє, що питання безпеки на автомобільному транспорті є важливою вимогою компанії, та виділяє необхідні ресурси для питань, пов'язаних з безпекою. Існує тісний взаємозв'язок між компаніями з низькою кількістю дорожньо-транспортних пригод та компаніями, чие вище керівництво опікується вжиттям заходів у сфері безпеки на автомобільному транспорті, та передає цю стурбованість співробітникам та іншим зацікавленим сторонам. Саме тому Політика безпеки на автомобільному транспорті має продемонструвати загальне зобов'язання вищого керівництва зі сприяння безпеці на автомобільному транспорті в тій мірі, наскільки це практично можливо. Принципи політики повинні підкреслювати важливість дотримання правил безпеки і давати чітке та мотивуюче повідомлення про те, що дорожньо-транспортних пригод можна уникнути.

Політика безпеки на автомобільному транспорті має ввести стратегічну мету щодо реалізації системи управління безпекою руху на автомобільному транспорті, яка зменшує ризик виникнення дорожньо-транспортних пригод, що призводять до смерті, серйозних травм або шкоди навколишньому середовищу. Хоча кінцева мета полягає в усуненні дорожньо-транспортних пригод, дуже важливим і корисним є встановити цільові показники безпеки на автомобільному транспорті, за якими можна вимірювати процес досягнення кінцевої стратегічної мети. Цільові показники безпеки на автомобільному транспорті повинні узгоджуватися з діяльністю компанії, її операційними та господарськими вимогами, а також поглядами співробітників, підрядників і замовників. Цільові показники безпеки на автомобільному транспорті також мають бути вимірюваними, осмисленими та досяжними. У більшості випадків цільові показники стосуються елементів безпеки для: водіїв, транспортних одиниць, транспортування або підрядників.

Політика безпеки на автомобільному транспорті має бути доступною для перегляду всім співробітникам та іншим зацікавленим сторонам такою мовою та в такому форматі, які можна легко зрозуміти. Перевізник повинен гарантувати, що про будь-які зміни політики безпеки на автомобільному транспорті буде повідомлено належним чином.

Політику безпеки на автомобільному транспорті слід щорічно переглядати та оновлювати з урахуванням, зокрема, збільшення або зменшення:

- кількості автотранспортних аварій за участі транспортних засобів компанії;
- кількості дорожньо-транспортних інцидентів за участі транспортних засобів компанії, які могли призвести до автотранспортних аварій;
- кількості правових покарань за порушення, які мають відношення до питань безпеки на автомобільному транспорті;
- фінансових витрат, пов'язаних з використанням транспортних засобів (витрати на ремонт, технічне обслуговування та страхування) [1].

Політика безпеки на автомобільному транспорті повинна бути затверджена на найвищому рівні в рамках компанії та може бути пов'язана з іншими документами, наприклад, переліками, які визначають ролі у сфері безпеки, обов'язки та взаємовідносини співробітників, котрі керують, виконують або перевіряють роботу, що впливає на безпеку на автомобільному транспорті.

Література

1. Рекомендаційний посібник «Система управління безпекою руху на автомобільному транспорті». – Режим доступу: <https://mtu.gov.ua/news/28105.html>.